

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei proorocițe Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

Sărbătoare și cuvânt de sărbătoare așez în carte în cer și pe pământ în zi de hram sfânt, una din zilele de hram ale Sfintei Sfintelor Nouului Ierusalim pe pământul român, unde Eu, Domnul Iisus Hristos, Mi-am gătit din cer și de pe pământ și Mi-am așezat pe vatra acestui neam zidire de aducere-aminte a lucrului mult cu cuvântul Meu peste pământ, cuvânt care a început să izvorască din gura Mea în anul 1955 în ziua de Paști, ziua învierii Mele dintre cei morți, și să-și întocmească pe pământ carte, și când trâmbița Mea Verginica, fată fecioară din neamul român, a fost așezată de Tatăl înaintea Mea și a sfinților toți și a toate puterile cerești locaș și fluieraș al cuvântului gurii Mele peste pământ, și au trecut de atunci șaiszeci de ani și mai bine, șaiszeci și unu de ani de cuvânt din cer așezat pe pământ prin glasul Meu în glasul trâmbiței Mele Verginica.

O, am pregătit un popor prin acest glas, la care se adunau cei scriși în cartea cea de sus ca să audă cu urechile lor acum, la sfârșit de timp, glasul și cuvântul lui Dumnezeu, care pregătește pe pământ masă și zile de nuntă ale Mirelui de sus, Care vine să-Și gătească o mireasă, precum este scris, și să petreacă cu ea și să-Și strângă nuntași, oștire a Domnului pe pământ, ca să am casă și ma-să pe pământ cu oamenii, ca să am la cine să vin și să Mă așez cu cuvântul gurii Mele și să-Mi ridic ucenici de un lucru cu Mine și să-Mi poarte ei cuvântul peste mări și țări până la marginile toate ca și acum două mii de ani, după ce Eu am lăsat la ucenici Evanghelia Mea de atunci și le-am spus lor să Mi-o vestească de la margini la margini și să anunțe peste tot împărăția Mea cu oamenii și frumusețea ei cea de sus ca să-i înțeleagă oamenii taina și să ia în ei cuvântul Meu hrană din cer, prin care ei să trăiască mai mult decât cu pâine, căci sufletul omului dacă nu are hrană de sus și să mănânce din ea, el se usucă, el este furat de împărăția potrivnică sufletului și veșniciei omului, și iată de ce Mi-am pregătit cu atâta trudă, cu atât suspin, cu atâta strigare și așteptare și încercări fel de fel cărare ca să vin și ca să grăiesc pe pământ și să aibă parte oamenii de hrana gurii Mele gata mestecată, bună de mâncat și de băut ca o pâine și ca un vin dulce, căci cuvântul Meu se face tot ce are omul nevoie să aibă și să-și ostoaie sufletelul, că mare milă am Eu de făpturi, și plâng de șapte mii de ani sub această milă, plâng cu Tatăl și tot plâng, și plâng cu Noi cei din cer, cei ce văd tot ce este pe pământ, tot ce suspină și tot ce face suspin.

O, Mă așez cu revărsare de har și de cuvânt, și îndurerat cobor în zi de praznic sfânt peste Sfânta Sfintelor Mele de aici, de la izvorul Meu de cuvânt, și Mă mângâi cu cei din cer pentru ziua Mea de biruință de acum douăzeci și cinci de ani, când aici, cu o mânuță de martori și cu ceată din cer am pecetluit cetatea și intrarea în ea și am nu-mit-o grădinița cuvântului Meu, deasupra căreia glasul Meu suspină cu cuvântul și curge ca să se audă și ca să fie strâns în carte și împărțit apoi la cei ce Mă află aici și Mă caută când vin și grăiesc.

E zi de hram aici, căci trâmbița Mea Verginica este așezată aici de pomenire între cele trei hramuri ale acestui așezământ sfânt, și cu care M-am lărgit în lături cu o colină lângă grădină, unde stau și petrec în sărbători cu cei ce vin după glasul cuvântului Meu și stau ei cu Mine aici în pe-trecere sfântă și Mă mângâie cu dorul din ei și cu pașii pe care și-i odihnesc aici, după calea lor spre acest izvor.

O, trâmbița Mea, o, Verginica Mea, o, fluierașul Meu din care am sunat și am cântat Eu, Domnul, suntem în sărbătoare pentru tine în cetatea cuvântului Meu, care este mai întinsă acum față de atunci când am început s-o așezăm la vedere pe pământ în anul 1991 odată cu așezarea Sfintei Sfintelor Mele sub hotar pecetluit cu numele Meu și al tău, ca să avem ale Noastre pe pământ și să putem să fim aici cu sfinții și cu popasul lucrărilor de sus, pe care să le așezăm pe pământ după planul cel din Scripturi, după schița și harta cea de sus, o, și tare greu se lucrează această biruință când nu este statornicie la cei pe care Eu, Domnul, îi leg cu Mine prin cuvântul cel de sus peste ei ca să Mă sprijin cu ei, și iată, parte din ei și-au ales apoi ale lor și le-au dat din

calea lor pe ale Mele și au lăsat suspin pe urma lor și greu pe duhul Nostru au lăsat, dar nu-i nimic, Noi mergem și tot mergem, iar ceea ce se vrea a fi trecător rămâne în urma mersului Nostru, rămâne, Verginico, de vreme ce ei nu se tem să-și dea cărarea Mea de sub picioare.

O, Ne mângâiem acum în cer pentru ziua Noastră de acum un sfert de veac petrecută cu dulce aici, Verginica Mea, dar tristețea și suspinul Ne sunt durere în această zi față în față cu ziua cea de atunci, când am avut aici priveliște de bucurie și de taină sfântă, și am rămas doar cu amintirea ei, scumpa Mea. Grăiesc cu tine în cer înaintea sfinților care privesc grăirea Noastră sfătoasă cu atâtea amintiri, care dor când le privim. Iată ziua aceea! Ea este aici în cer așa cum a fost ea cu tot tabloul ei, care nu se poate pierde. Privim cu lacrimi și cu duh îndurerat, Ne uităm așa cum se uită omul pe pământ la o zi pusă în film și văzută apoi așa cum a fost ea. Suntem pătruși de suspin. Iată dorul și dragostea arhierelui Meu Irineu martor atunci, și a mai stat el lângă Noi până la ziua de Bobotează și n-a mai venit apoi, căci pașii i-au fost legați și împiedicați să mai pornească spre cetatea Mea aici, iar acum îl vedem sub disprețul oamenilor ca și pe cei mari peste biserica neamului român care au dat cu bățul în baltă și s-au dus la petrecere amestecată ca să facă rane sfinților și părinților de demult, prin care Eu, Domnul, am pecetluit cu legi ocrotitoare taina bisericii și turma creștină ca să nu se piardă ea printre cei răătăciți, iar ei, cei de azi mari stătători peste turmă au culcat gardul la pământ și n-au avut frică dacă s-au luat după oameni, după cei ce nu mai merg cu mersul Domnului în taina de biserică așa cum a fost la început de neam creștinesc, iar biserica vor s-o închine lui antichrist, și vor și turma tot așa să facă cu ea, dar Duhul Meu nu doarme, ci îi trezește pe cei înțelepți, care văd bine ceața care i-a cuprins acum pe cei stătători pe scaune de biserică, ameiind ei de înălțimea la care stau și uitându-se de sus la cei ce se trezesc și trag clopoțelul de veghe, văzând primejdia care merge cu pași ascunși ca să lovească în Dumnezeu și în casa tainelor Lui.

O, arhieriele martor atunci, aici, o, deschide ochii ca să vezi cu ei cum batjocura pusă atunci pe fruntea lucrării Mele de aici de cei din fruntea turmei creștine a neamului român, o, iată această batjocură cum se întoarce acum peste ei, dar și peste tine, care ai fost dat deoparte de lângă Mine de cei cu care ți-ai ales să stai, după ce ai părăsit taina în care te-am născut din nou pentru slava Mea de azi și de mâine, și pe care tu ai lepădat-o apoi, și iată rușinea pentru cei ce se depărtează de Mine! O, ar fi să plângi cu căință adâncă și dulce și să te îndulcești din ea și să strigi în-genuncheat înaintea Mea pentru soarta cea de azi a bisericii neamului român, neamul Meu ales Mie acum pentru slava Mea, la care lucrez și tot lucrez, după cum și tu știi, că ai stat cuprins în taina cuvântului Meu atâtea vreme și știi lucrul Meu cel de azi, și pe care cu putere l-ai mărturisit, până când te-ai lăsat fricii care îl cade din cer pe om, fricii celei fără de iubire în ea, și ai tras cu cei vopsiți sub nume de biserică și te-ai dus de lângă Mine și s-a stins atunci credințioșia ta.

O, cum să nu plângă sfinții lângă Mine din pricina celor ce se pierd de lângă iubirea Mea? O, iată câtă iubire! Fac din ea râu de viață veșnică și spăl cu ea omul și mintea lui și inima lui apoi, și adun de la răspântii pe cei căzuți în spini și-i fac frumoși prin cuvânt și-i curăț de scai și de rane și-i fac fii, în vreme ce acei cu nume de sfinți și care au îmbrăcat pe deasupra haina de nuntă nu vin la masa nunții și la hrana de pe ea, numai că Eu, Domnul, le trimit ceea ce am pe masă pus, le trimit și lor, ca să nu zică nimeni că nu știe de Mine și de strigarea Mea cerească după cei ce rătăcesc fără păstor și fără mers sfânt pe cale.

O, arhieriele martor, nu te pot șterge din cartea mărturiilor Mele din acest loc și timp ceresc, căci clipele care au mărturisit rămân și grăiesc și dovedesc pe cei ce au iubit și nu mai sunt acum de partea Mea, ci sunt cu cei străini mai mult decât se așteptau ei, căci cei ce părăsesc pe Domnul după ce stau cu El la masă nu mai au ei parte de adevăratul mers pe pământ, ci au parte de cei fără de Dumnezeu în lucrările lor. Iar acum îți spun cât Mă doare privind ziua aceea de mărturie, și cât aș vrea să te căiești pentru cele ce s-au abătut acum peste turma neamului român din pricina celor slujitori la altare, și printre care și tu te-ai lăsat să fii și să duci spre defăimare taina de biserică, lucrarea sfinților străbuni, care s-au jertfit pentru biserica Mea.

Cuprins de durere îți spun totuși: Pace ție! Ești fără de pace, știu și văd, iar această stare se tot adâncește, că vai bisericii când ea nu are pe Domnul de călăuză a sa! Cu glas durut îți grăiesc și dau să te mângâi, chiar când și tu lovești în Mi-ne lăsându-te una cu cei ce lovesc și desființează gardul viei Mele în calea celor ce trec și cântă cântarea veacului trecător. Eu sunt Mângâietorul și dau ca și pe cruce să iert pe cei ce nu știu ce fac.

Te cuprind în amintirea zilei celei mari, când ai fost aici martorul Meu. O, lasă-te cuprins, căci brațele Mele se desfac ca să te cuprind și ca să Mă mângâi așa, că am nevoie de mângâiere în durere. Amin.

O, trâmbița Mea, o, Verginica Mea, se dezlănțuie cuvântul durerii Mele în ziua ta de hram peste cetatea cuvântului Meu. N-avem popor adunat la izvor în ziua aceasta de pomenire, în care sunt cuprinse cele trei zile de hram. E ger și e frig, și Ne mângâiem cu amintirile, scumpa Mea. Suntem cu cei din cer aici. Am început sărbătoarea în ziua de doisprezece a lunii de sfârșit de an, când s-a așezat din partea Mea prin arhiereul martor și prin cei de aici ținuți la pieptul Meu și s-a pece-tluit în ziua aceea pământul Sfintei Sfințelor Mele, și am trecut în a doua zi spre sărbătoarea cea din cer și de pe pământ a apostolului Andrei, pe care l-am avut arhiereu din cer lângă arhiereul martor și lângă cei trei arhieri: Vasile, Grigorie și Ioan, prin care am binecuvântat în anul 1955 începutul râului Meu de cuvânt rostit de Mine prin graiul gurii tale, și pe toți v-am avut aici ca martori în ziua pecetluirii cu sfințenia Mea a pământului sfânt, iar azi, în a treia zi a sărbătorii, e ziua ta de suire la cer între sfinți după douăzeci și cinci de ani de grăire a Mea prin glasul Meu în glasul tău, și acest timp a rămas în cartea mărturiilor Mele de azi, că tu Mi-ai ridicat ucenici și i-ai așezat la scris și le-ai făcut auz din cer și le-ai dat pornire la lucrul cel pentru cules, și culeg ei de atunci și până azi glasul Meu, care vine cu norii deasupra aici și aduce hrană de cuvânt pe masă și hrănesc cu el un popor, pe care aș vrea să-l am până la capăt, Verginica Mea, că unii din ei s-au smuls în lături și au fost înghițiți de slăbiciuni și de val, că n-au înțeles să stea în lumină dacă au venit să fie părtași cu Mine la masă, și de la toți cei căzuți am tot strâns suspin și suntem bogați cu această strânsură de la cei fără de rod strâns la Mine, iar nerodirea îl cade pe om, că mai bine au ales ei să-și strângă ei la întuneric, și ce să le facem dacă n-au avut credincioșie până la capăt?

Dar iată, stăm la masă cu cei din cer martori aici, și ai la masa ta de hram pe apostolul Andrei, Verginico, pe cel care și-a pus aici pecetea începutului Meu de cetate a cuvântului Meu, și tot zidim de atunci mărgăritarele ei și mergem din greu, Verginica Mea, dar mergem, că nu e de stat. Iar acum pune tu semnul dintre Mine și tine în cartea mărturiilor în ziua ta de serbare între sfinți, și mângâiere să Ne dăm și să dăm, o, și cât, cât dor am de mângâiere, Verginica Mea! Amin.

— *O, Doamne, cupa mângâierii noastre rămâne tot suspinul, tot durerea, tot nădejdea că va veni o mângâiere dulce și fără de lacrimi și pentru noi. Eu mi-am adunat scule de lucru în cer, le-am adunat din mijlocul poporului care a fost găsit la masă cu noi, Doamne, că după ce am venit între cei din cer aveam nevoie de ucenici lângă mine și am venit uneori chiar în ziua mea de hram și am cules dintre ei și i-am adus la cer, ca să lucrăm odată din cer și de pe pământ la planul înnoirii lumii, că iată cât lucru este de lucrat și de așezat, o, Doamne!*

O, mi-e dor și mi-a fost dor de grăire peste cei ce sunt popor al Tău, al Noului Ierusalim pe pământ, așa cum Tu ai pus numele poporului Tău, dar durerile mereu mari m-au aplecat de tot și m-au rușinat în cer și pe pământ, și am lăsat glasul Tău să lucreze cu putere și să țină treaz mersul lucrării cuvântului Tău. Nu mai e nici între cei din cer curaj la lucru când pe pământ nu se împlinește Dumnezeu în cei hrăniți din cer, iar în loc de spor cu lucrul cel ceresc ne vin dureri de jos până sus și sapă ele mersul și culesul rodului așteptat, și sunt lacrimi culese în loc de rod.

O, încă se mai încearcă cei miluiți de Tine să-Ți aducă încă lacrimi, Doamne. O, ce puțin și cât de puțini dintre ei au înțeles taina lucrării Ta-le de cuvânt și de rod apoi, și puterea ei, Doamne! Un sfert de veac a trecut din ziua aducerii la vedere și la despecethuire a tainei cuvântului Tău peste pământ, iar rodul a tot tras spre pământ, că sămânța cuvântului Tău cade între spinii, și nu se lasă altoiți spinii spre pomi cu rod, ca să ai Tu sprijin, Doamne, și putere să ai, și

să arăți că ai. Dar Tu aștepti după om, că fără om n-ai lucrat, de la început n-ai lucrat fără om, și tot de la început Ți-a fost potrivit omul și Te-a părăsit, și a tot murit omul, și nimeni nu vrea să nu mai moară și nu vrea să învețe cum se trăiește ca să nu mai moară, căci viață în dar nu se poate dacă nu pui la ea viață, dacă nu ai aluat din care să crească viața.

Eu cu durere grăiesc, iar durerea mea e plină de dor și de așteptare după mângâiere, Doamne. O, numai așteptând mai putem. Așteptăm sprijin de pe pământ și tot așteptăm, și să nu mai creadă cineva că Îl poate căpăta pe Dumnezeu de partea sa dacă cel care așteaptă de la Domnul nu are lucru cu Domnul.

Aș ruga pe cei ce se știu popor al cuvântului Tău, i-aș ruga pe toți să fie curați la minte și la inimă și la duh și la trup și la dor, și să se facă mereu curați, că mereu trebuie făcută curățenie ca să fie ea apoi. I-aș ruga să nu se mai pitească și să nu mai stea pitiți în ei înșiși și în colțuri neluminate pentru ochii cei din jur, că mulți sunt cei ce nu vor și nu înțeleg ca să slujească luminii a toate câte sunt și a toate câte fac ei. O, aș ruga să plângă după Domnul, să plângă după Tine poporul cuvântului Tău, iar Tu să vii mereu la cei ce plâng după Tine așteptându-Te să vii și să petreci cu ei, și ei cu Tine, Doamne, că altfel nu este petrecerea petrecere dacă nu și ei petrec cu Tine așa cum Tu petreci cu ei. O, iată taina pe care Tu o aștepti să se ivească și să lucreze ea în tot adevărul ei!

Și i-aș mai ruga pe cei cu numele Tău cel sfânt peste ei, și care se hrănesc de aici, o, i-aș ruga să nu piardă dorul de Tine în vremea lucrului lor de zi cu zi și petrecerea lor lângă Tine și a Ta lângă ei, căci tot lucrul trebuie să-L aibă pe Domnul în aluatul său, că numai așa este luat de veșnicie lucrul mâinilor omului, numai să înțeleagă poporul Tău această taină sfântă și nedes-părțită între duhul și trupul omului prin mișca-rea și lucrarea acestor două firi.

O, nu pot mai mult acum să dăruiesc pe masă în ziua mea de hram peste biserica Ta de azi aici, dar sunt la masă de pomenire cu ucenicii mei din cer, cu cei culeși de mine pentru lucrul sus lucrat, și care sunt o dată cu mine pomeniți în cer și la masă aici, pe pământ. Luăm pomenirea zilei noastre și o așezăm în cer și aducem ajutor de sus pentru mersul Tău și al poporului Tău, al lucrului Tău până peste margini, Doamne, și lucrăm suspinând și, iarăși, suspinând lucrăm, căci nădăjduim să culegem mângâierea, care atât ne lipsește printre lacrimi, Păstorule al meu și al turmei mele, pe care Ți-am încredințat-o când am lăsat-o de am venit la Tine sus.

O, ai milă, ai milă de cei puțin împlinitori, Doamne, și adu-i pe ei la duhul ascultării, Tu, Cel ce poți să îplinești ruga sfinților Tăi. Amin.

— O, iubiții Mei, toți la un loc mărturisim din cer ziua când am fost aici pentru pecetluirea grădiniței cuvântului Meu. Să Ne mângâiem unii pe alții, că e greu fără mângâiere și plini de dor și de suspin cu dor. Trei zile de pomenire sfântă toate la un loc, iar apostolul Andrei în ziua ce a trecut a fost serbat între sfinți cu ziua lui între ucenicii Mei cei din cer, și l-am avut la masa sfințirii aici acum douăzeci și cinci de ani și voiește și el un cuvânt să lase în cartea Mea arhierelui martor de pe pământ în ziua pecetluirii atunci, și îi vestește lui așa:

— Îți vestesc ție, frate arhieru de același rang cu mine, că nu te poți smulge din cartea mărturiei acestui timp al Domnului Cuvântul pe vatra neamului român, și îți amintesc de ziua când împreună, cei din cer și cei de pe pământ hărăziți de Domnul să fie martori acum douăzeci și cinci de ani aici pentru pecetluirea hotarelor grădiniței cuvântului, toți am fost aici și am împlinit. O, uită-te la ea, la ziua aceea. Se poate șterge ea din istoria lui Hristos, Domnul nostru? Îți vestesc ție, roagă-te să-ți ierte Domnul slăbiciunea cea de la frica de om, că ai nădăjduit și încă nădăjduiești că va fi salvată biserica și spuza ei de slujitori de peste turma neamului român. O, altă nădejde era să fie din cer asupra ta, dar teama de om îl cade din cer pe cel ce se teme, precum este scris, și-i poa-te cădea pe mai mulți.

Te rog fierbinte, te rog frățește, caută și socotește bine nerodirea din mijlocul cărora te afli prin neascultarea de Dumnezeu și de sfinți a slujitorilor de altare, și caută să vezi rătăcirea oilor dintr-o parte în alta, și apoi răspunsul care fi-va să-l dea cei numiți păstori de turmă. O, îți doresc

înțelepciunea Domnului s-o simți în duhul tău și să plângi cu Domnul de jale, că El cu jale plânge cu sfinții Lui. Iar acum sfârșesc grăirea mea cu tine, o, și de s-ar îngriji păstorii de turmă ca nu cumva să fie sfâșiați de oile care-și simt viața în primejdie din lipsă de călăuzire a lor spre salvarea cea de sus. Amin.

— Eu, Domnul, înțeleg durerea toată a celor cu durere și cercetez mereu de ce și de unde se naște durerea și dau să alin ranele de la ea. Eu, Domnul, așez în carte spre mărturie un sfert de veac care a curs din ziua aceea dulce a biruinței Mele, cu care am început să-Mi zidesc cetate începând cu prima piatră. O, sunt mulți care tânjesc cu inima după taina Mea de aici și-și iau mângâiere și putere și mers pe cale, ținând urma Mea. Mi-e grea coborârea, căci sunt multe dureri și mult de dus și de purtat, dar cartea Mea e carte deschisă, iar Eu vin cuvânt în carte după planul Tatălui Meu peste vremea aceasta. Îmi tot pregătesc popas pentru cei ce vin la izvor aici în sărbători, și trebuie să am coborâre la ei și să le dau lor pe Dumnezeu.

Voi, fiilor din porți, rămâneți pentru Mine și deschideți-Mi larg când vin, că multă mângâiere am pe suspinul Meu când am cum să-l mai las și să lucrez să dăruiesc pe Domnul celor ce caută la El. Aceasta Îmi este lucrarea, să Mă dăruiesc și să-l ajut pe om spre veșnicia lui cu Dumnezeu, căci satana are calea plină de cei ce slujesc lui împotriva Mea, a Celui ce a zidit omul.

O, măi fiilor din porți, luați de la Mine întărire vouă, luați de la Mine, măi fiilor, ca să pot Eu lua de la voi sprijin și să cobor în carte și să merg și să nu stau, iar mersul Meu cuvânt peste pământ să vi se pună vouă lucru de la voi pentru Dumnezeu. Purtăm durere și Noi în cer, și voi pe pământ, dar trebuie și altfel: Noi să le purtăm cu voi, iar voi să le purtați cu Noi, că aceeași durere se adună sus și jos, și mersul e prin dureri, dar vai celor fără de dureri pentru cer, că aceia poartă altfel de dureri, pe care singuri le ridică asupra lor.

O, e mângâiere durerea cea pentru cer, iar cei duruți ca Dumnezeu sunt ai lui Dumnezeu, fiilor. Vă mângâi în ziua aceasta de mărturie și de serbare de trei zile de hram pentru trâmbița Mea Verginica și pentru cetatea cuvântului Meu. Voi însă acum, iată, vă porniți la lucru pentru pregătirea mesei pentru condus la cer a lui nenea Gheorghe de la Pietrari, familie cu care Eu, Domnul, M-am sprijinit și Mă sprijin mult pe calea Mea de cuvânt cu toate greutățile ei, care sunt de purtat. Cu har din cer să faceți pregătirea pentru acest sufletel și să cereți la Mine dezlegare pentru el de toate câte i-ar sta în cale spre Mine și spre odihna lui cu Mine, căci voi sunteți sprijin și pentru Mi-ne, și pentru cei ce-Mi sunt popor pentru venirea Mea la ei cuvânt pe pământ.

Las ajutorul Meu peste voi în toate câte aveți de lucrat și de purtat și vă dau putere în toate, fiilor. Întăriți-vă pentru cârmuirea a toate, că toate trebuiesc cârmuite și lucrate cu sfat și cu călăuzire prin sfat, căci sfatul este cârma, fiilor.

Pace vouă vă dau! Stați sub puterea Mea ca să aveți putere, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2016